

(2) Toegang tot de Vader in één Geest

1. Inleiding: verlangen naar Gods nabijheid

Enige weken geleden schreef ik het volgende gedicht:

*U blijft zo stil Heer
in mijn vragen.
Zo verborgen.
Zo ver weg.*

*Ik zoek wat licht Heer
in mijn dagen
waar geen Woord meer
wordt gezegd.*

*U blijft zo zwijgen
in Uw wachten.
Hoe lang nog
duurt de pijn?*

*Ik blijf U roepen
in de nachten.
Ik wil gewoon
dicht bij U zijn.*

*Toch blijf ik hopen
op Uw antwoord.
Want U schrijft
Ik ben nabij.*

*Maar geef mij Heer
dan ook het wachtwoord
voor het geloven
diep in mij¹.*

Soms kunnen we de ervaring hebben dat God ver weg is. Soms hebben we het gevoel dat Hij zich verborgen houdt. Het is soms zo moeilijk om te gaan met een stille, zwijgende God. Toch is deze God dezelfde God die beloofde dat Hij altijd nabij zal zijn. Een God die ons nooit zal verlaten.

In dit gedicht, dat eigenlijk een gebed is, wordt gevraagd naar deze nabijheid van God. In het verlangen om gewoon dicht bij Hem te zijn. We kunnen het echter soms zo moeilijk geloven. Wat doen we dan in die omstandigheden?

Laatst was ik in een kleine bijeenkomst waarin ons iets verteld werd van contemplatief Bijbellezen. Dit is een mediterende manier van bijbellezen, waarin je

---

¹ Uit 'Heimwee naar morgen' R. Lammers. Uitgeverij Everread.

God kunt ervaren door het laten inwerken van een bijbeltekst op je geest, ziel en lichaam. In een verklaring van deze vorm van bijbellezen staat: Contemplatie is een geconcentreerd rusten in God, waarin woorden minder belangrijk worden dan de gemeenschap met de Vader.² In deze bijeenkomst moesten we de tekst van Psalm 1 op ons laten inwerken. We gebruikten daarbij de stilte en een stukje rustige instrumentale muziek. Het bracht ons in ons kleine groepje in een soort van serene sfeer. Een rustmomentje in de hectiek van het leven.

We zien dat vele gelovigen de nabijheid van God zoeken. We zien vele vormen van eredienst of praise-avonden waarin we aangespoord worden om in de tegenwoordigheid van God te komen. Soms wordt daarbij het tabernakelmodel gehanteerd. Via de eerste liederen komen wij in de voorhof, waarbij wij het dankofferaltaar passeren met een danklied op ons hart vanwege onze verlossing en de vergeving van zonden. Vervolgens mogen wij de geestelijke tabernakel verder inwandelen en komt er een verlangen om ons te laten reinigen bij het 'koperen wasvat' om heilig het heilige in te mogen gaan. Daar vinden we voedsel voor onze ziel bij de tafel van toonbroden en middelen om te bidden bij het geurige reukofferaltaar. Als hoogtepunt van de aanbiddingsdienst mogen wij dan het heilige der heilige binnengaan om daar ongestoord te kunnen genieten van Gods nabijheid. Meestal is dit het moment dat de aanbiddingsliederen worden gezongen die ons de nabijheid van God moeten doen ervaren. Aanbiddingsliederen die overgaan in aanbidding. Een sfeer waarin alle gelovigen één van Geest zijn en toegang hebben tot het hart van God. Toch kan bij thuiskomst er weer een leegte worden ervaren, die pas weer opgevuld wordt door een nieuwe aanbiddingsdienst.

Zo was ik een keer op een instructieavond van Youth Alpha waarin we Gods nabijheid door gebed mochten leren ervaren. Er werd gevraagd wie er voor zich wilde laten bidden. Dan kon je twee jonge mensen uitkiezen. Deze zouden om je heen staan, hun handen op hoofd of schouder leggen en dan vragen of God hen en jou wilde laten zien wat de oplossing was voor de nood. Ik dacht dat het bemoedigend voor de jonge mensen zou zijn als ik ook een nood zou delen om daar vervolgens gebed voor te vragen. Zo gebeurde het. Na het gebed wachtten de jonge mensen. Eén van hen vroeg: voelt u al wat? Ik voelde eerlijk gezegd helemaal niets. Ik was alleen dankbaar dat twee jonge mensen voor mij wilde bidden. Maar ik hoorde geen stem of was niet meer in Gods nabijheid dan de tijd voor het gebed. Ik had sterk de indruk dat de jonge mensen teleurgesteld waren. Ze hadden de stem van God op de één of andere manier willen horen. Een stem die hen en mij van Gods nabijheid zou doen verzekeren.

Bovengenoemde voorbeelden zijn allemaal een methode... Manieren om in de nabijheid van God te komen. En daarin ligt een valkuil. Deze valkuil ligt in het feit dat we het idee hebben dat we als gelovigen in de nabijheid van God moeten komen, terwijl wij daar, door geloof al mogen zijn! Dat we deze nabijheid niet altijd ervaren is een ander gegeven waar ik later op terug kom.

Zonder de methoden an sich te willen veroordelen mag ik op grond van Gods Woord wel zeggen dat we altijd in Gods nabijheid mogen zijn. We hebben geen enkele methode nodig om in deze nabijheid te moeten komen. Feitelijk is er geen inspanning van onze kant nodig om zeker te kunnen zijn van Gods nabijheid. Want dit belooft Gods Woord ons! Het zit in het woord 'toegang' dat in deze studie centraal staat.

---

² uit 'Luisteren naar God. Janet Johnson. uitgeverij Navigator Boeken. Blz. 20

2. Het woord 'toegang'

Het woord 'toegang' is het sleutelwoord in deze studie. We vinden het in [Efeziërs 2:14-18](#):

14 Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, 15 doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot één nieuwe mens te scheppen, 16 en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft. 17 En bij zijn komst heeft Hij vrede verkondigd aan u, die veraf waart, en vrede aan hen, die dichtbij waren; 18 want door Hem hebben wij beiden in één Geest de toegang tot de Vader.

2.1. De betekenis van het woord 'toegang'

Het woord 'toegang' is de vertaling van het Gr. Woord 'prosago'ge. Het is een zelfstandig-naamwoord dat is afgeleid van het werkwoord 'prosago'. Dit werkwoord heeft primair de betekenis van 'leiden' en 'brengen'. In die betekenis ligt de bijbelse betekenis van het 'openen van een toegangsweg tot God' met daarbij de gedachte dat 'iemand voor God aanvaardbaar is gemaakt'³. De tweede betekenis is 'dichterbij komen' en naderen. Het zelfstandig naamwoord dat hiervan is afgeleid heeft i.v.m. met 'leiden' en 'brengen' de betekenis van 'de daad van het ergens heenbrengen'. In die zin zou je kunnen denken aan een eenmalig gebeuren van het ergens naar toegebracht zijn. Iets wat heeft plaatsgevonden. Omdat echter het werkwoord 'hebben' in de tegenwoordige tijd staat beschreven en we dus lezen 'de toegang hebben', is dit meer dan 'eenmaal ergens naar toe zijn gebracht'. Het is een blijvend ergens (kunnen) zijn. De tekst zegt dat dit zijn is bij de Vader in de hemel.

2.2. Het woord 'toegang' in het Nieuwe Testament

Het woord 'toegang' komt drie maal voor in het Nieuwe Testament. Hier in [Efeziërs 2:18](#), maar ook in [Efeziërs 3:12](#) waar staat: "*in Christus Jezus..., in wie wij de vrijmoedigheid en de **toegang** met vertrouwen hebben door het geloof in Hem.* Het lidwoord voor 'toegang' wordt echter i.t.t. tot [2:18](#) niet herhaald, waardoor het gelezen moet worden in relatie tot 'vrijmoedigheid'. De betekenis is hier dan: *dat wij in Christus Jezus de vrijmoedige toegang (tot de Vader, zie [2:18](#)) hebben met vertrouwen door het geloof in Hem.*⁴ We vinden het woord ook in [Romeinen 5:2](#) waar staat dat wij toegang gekregen hebben tot de genade van het niet meer schuldig staan t.o.v. een rechtvaardig God. Er is vrede tussen God en ons. En die vrede is er gekomen door het verlossingswerk van de Here Jezus Christus. Hij die 'overgeleverd is om onze overtredingen en opgewekt om onze rechtvaardiging.'⁵

³ OnlineBible de luxe, editie 2000.

⁴ Vergelijk Hebrëen 4:16

⁵ Romeinen 4:25

3. Toegang tot de Vader

We zijn dus in de tegenwoordigheid van God gebracht. Toch wordt hier niet gezegd 'toegang tot God' maar 'toegang tot de **Vader**'! Henk Medema schrijft als commentaar⁶ hierop: "De drieëne God is niet langer verborgen achter de gordijnen van het heiligdom (wat Hij voorheen wel was voor de Joden), en niet langer onbereikbaar achter de middenmuur in de voorhof⁷ (wat Hij voorheen wel was voor de heidenen). We hebben vrije toegang tot de Vader door (d.w.z. 'via' Christus, in (de kracht van) de Heilige Geest. En let wel: het is niet alleen de toegang tot God. Als wij tot Hem naderen, ontmoeten wij Hem niet alleen als de geduchte majesteit, de driemaal Heilige, Wiens zomen de tempel vullen (Jes.6:1vv.), maar wij slaan onze ogen naar Hem op en zien Hem vol eerbied als Vader... Die toegang is meer dan gebed, zelfs meer dan aanbidding. Het gaat er niet om wat wij doen in de tegenwoordigheid van de Vader, maar het gaat erom dat wij daar zijn, ongestoord, in volle gemeenschap met Hem..."

Voor sommige gelovigen is het helemaal niet zo vanzelfsprekend dat men vrije toegang heeft tot de Vader in de hemel. Want het aanspreken van God als een Vader kan heel moeilijk zijn. Het kan allerlei negatieve gevoelens oproepen vanwege een verstoord vaderbeeld. Wanneer we even nadenken over het komen tot God als de Vader in de hemel, geeft het ons dan gevoelens van angst en schuld of gevoelens van veiligheid, geborgenheid en zekerheid?

De Vader is hier de Vader van Jezus Christus.⁸ Hij wordt genoemd 'de Vader der heerlijkheid'. Het is Hij aan wie de heerlijkheid toebehoort. Dit is de heerlijkheid van de hemel. Deze heerlijkheid van 'straks' staat tegenover het lijden van 'nu'.⁹ Tot deze Vader richtte Paulus zijn gebed.¹⁰ Paulus leert ons ook ons dankgebed op Hem af te stemmen.¹¹ Hij is de Vader van allen.¹² Dit allen slaat niet op alle mensen, maar op allen die in Hem geloven.

4. Toegang door Christus

Dit kunnen zijn in de tegenwoordigheid is alleen mogelijk door Christus. Via Hem zijn we tot de Vader gebracht. Zoals Hij gezegd heeft: 'Niemand komt tot de Vader, dan door mij!'¹³ Als niet behorend tot het Joodse volk, waarmee Gods Zijn herstellingsplan is begonnen, stonden wij ver af van de beloften die God aan Zijn volk Israël had gegeven.¹⁴ Paulus maakt echter in dit hoofdstuk duidelijk dat het verschil in positie

⁶ 'De Nieuwe Mens' Bijbelstudies bij de brief van Paulus aan de Efeziërs, blz. 124.

⁷ Een plek bij de tempel in Jeruzalem, het centrum van de Joodse eredienst, waar heidenen niet mochten komen.

⁸ Efeziërs 1:2,3 en 6:23

⁹ Romeinen 8:17

¹⁰ Efeziërs 3:14

¹¹ Efeziërs 5:20

¹² Efeziërs 4:6

¹³ Johannes 14:6

¹⁴ Efeziërs:2:12

tussen Jood en heiden is in de huidige fase van Gods heilsplan is weggevallen door het verlossingswerk van Christus. Er was van nature een kloof tussen heidenen en Joden. De kloof was gekomen doordat God met Israël in een bijzondere relatie was getreden. Deze relatie is een verbondsrelatie, te vergelijken met een 'huwelijk'. Deze relatie was gebaseerd op de Wet (bestaande in inzettingen en geboden), die God alleen aan Israël gegeven had! Die wet zorgde er echter ook voor dat heidenen geen deel konden uitmaken van deze huwelijksrelatie, anders dan door eerst Jood te worden (proseliet). Zij stonden dus 'veraf'.¹⁵ Doordat God echter de Wet buiten werking heeft gesteld¹⁶ en weggebroken heeft, als de tussenmuur die scheiding maakte.¹⁷ heeft Hij de twee (Jood en heiden) die Christus aanvaardden als Heer, met elkaar verbonden in één lichaam.¹⁸ Door hen te verbinden in één Lichaam staan de gelovige Jood en de gelovige heiden nu samen onder één hoofd, Christus.¹⁹ Dit alles door de waarde die God toekende aan het bloed dat Jezus Christus heeft vergoten om onze zonden! Daardoor is Hij *onze* vrede geworden. Toen Hij stierf werd de Wet buiten werking gesteld als de weg tot God! De weg tot God is nu alleen mogelijk via Christus die Jood en heiden in de kracht van Zijn Geest verbindt met Zijn Vader!

Realiseren we ons eigenlijk wel hoe dicht wij zijn genaderd tot de Vader in de hemel? Als gelovigen vormen wij samen één lichaam waarin we met elkaar verbonden zijn, maar een nog sterkere verbondenheid mogen hebben met ons hoofd Christus. In deze nadruk op de verbondenheid zien we weer het werk van de Geest van Christus in ons leven. Want door Hem hebben wij beiden (Jood en heiden) in één Geest de toegang tot de Vader.

5. Toegang in één Geest

Wij hebben de toegang tot de Vader in de kracht van één Geest. De tot geloof gekomen Joden zijn niet met een andere Geest verzegeld dan de tot geloof gekomen heidenen. Het is één Geest die de twee (Joden en heiden) met elkaar verbindt in één Lichaam; het Lichaam van Christus.

Dit is een belangrijk feit in de verhouding Israël en de Gemeente. De eenheid waarover in Efeziërs 2 wordt gesproken is niet de eenheid tussen Israël en de Gemeente, waarbij Israël dan wordt gezien als de 'wortel' van de Gemeente vandaag. Er zijn gelovigen die dan spreken over: 'We moeten terugkeren naar onze Joodse wortels'. Of 'Wij worden geënt in de boom die Israël heet'. Dit alles wordt hier in **Efeziërs 2** niet geleerd! Het is de openbaring van het geheimenis dat aan Paulus is toevertrouwd dat gelovigen uit het volk Israël en gelovigen uit de heidense volkeren, binnen één Lichaam zijn samengebracht²⁰. Eén lichaam, één Hoofd, één Geest.

In de Efezbrief wordt telkens de nadruk gelegd op de eenheid van Vader, Zoon en Geest. Waar deze eenheid niet meer wordt gezien of gepredikt, of waar de nadruk wordt gelegd op één van de drie, ligt er een gevaar om de hoek van eenzijdigheid.

---

¹⁵ Efeziërs 2:13

¹⁶ Efeziërs 2:15

¹⁷ Efeziërs 2:14

¹⁸ Efeziërs 2:16

¹⁹ Efeziërs 1:22,23

²⁰ Efeziërs 3:1-6.

Waar de Geest wordt losgemaakt van de Vader en de Zoon is er zelfs sprake van dwaalleer. In ons sleutelvers worden Vader, Zoon en Geest in één adem genoemd. Wij hebben toegang tot de *Vader*, via de persoon en het werk van *Christus* in de kracht van de *Geest!* Andere teksten uit de Efezebrief waar deze eenheid wordt gezien zijn:

- 📖 **Efeziërs 3:14-17:** "Om die reden buig ik mijn knieën voor *de Vader*... opdat Hij geve... met kracht gesterkt te worden door *Zijn Geest*... opdat *Christus* door het geloof in uw harten woning make."
- 📖 **Efeziërs 4:4-6:** "*één Geest*... *één Here*... *één God en Vader* van allen..."
- 📖 **Efeziërs 5:19-21:** "...wordt vervuld met [de] *Geest*... jubelt de *Here* van harte... dankt de *Vader*, voor alles."

6. Toegang in eenheid met alle gelovigen in Christus

Het beiden in dit vers slaat dus op de Jood en de heiden die tot geloof gekomen zijn. Er is geen onderscheid meer in de huidige fase van Gods heilsplan waar genade heerst boven recht. Er is ook geen voorrangspositie meer voor de Jood zoals dit nog was gedurende de periode van het boek Handelingen.²¹ Er is nu sprake van een eenheid in Christus. Het is die eenheid die in heel de Efezebrief wordt bedoeld. In Christus zijn alle gelovigen één. Zie de teksten:

- 📖 **Efeziërs 2:14:** "...Hij is onze vrede die de twee één heeft gemaakt..."
- 📖 **Efeziërs 2:15c:** "...de twee tot één nieuwe mens te scheppen..."
- 📖 **Efeziërs 2:16a:** "...en de twee, tot één lichaam verbonden..."
- 📖 **Efeziërs 4:3:** "...de eenheid des Geestes te bewaren..."
- 📖 **Efeziërs 5:31b:** "die twee zullen tot één vlees zijn... Ik spreek met het oog op Christus en de gemeente..."

Het is die ene Geest die onze geest brengt in de tegenwoordigheid van God. Het is die éne Geest die ons de kracht geeft te geloven dat wij daar mogen zijn. Het is die ene Geest die ons bepaalt bij Christus. Door Hem en in de kracht van die ene Geest hebben wij de toegang tot de Vader. Het doel van deze toegang is daar zijn waar de Vader is. Wij bedroeven de Geest van God wanneer zonde die gemeenschap schaadt.

7. Blijven in Gods nabijheid

Wij hoeven geen methoden te hanteren om in de nabijheid van God te komen. Door geloof zijn wij al 'dichtbij gekomen'. En dichterbij dan deel uitmaken van het Lichaam van Christus is niet mogelijk.

Toch ervaren wij die nabijheid niet altijd. Dit heeft te maken met onze gerichtheid. Als een praise-avond of een aanbiddingsdienst, gebed of een in stilte mediteren helpt om ons te richten op God, dan is dat natuurlijk niet verkeerd. We moeten alleen beseffen dat we dit niet nodig hebben om in de nabijheid van God de Vader te

²¹ Verg. Rom.1:16,17 dat in die tijd is geschreven.

kunnen komen. We ontdekken juist wanneer we ons richten op God met heel ons hart en ziel, dat we in Zijn tegenwoordigheid zijn op elk moment van ons leven!

God heeft dit mogelijk gemaakt. In de eerste plaats door ons te verzegelen met Zijn Geest, zoals we in de eerste studie hebben mogen leren. In de tweede plaats door ons in de kracht van diezelfde Geest toegang te verschaffen tot de Vader in de hemel. Om daar te beseffen dat wij Zijn kinderen zijn. En om daar te mogen genieten van Zijn liefde voor ons.

Wij zoeken de kracht om in contact met God de Vader te zijn helaas zo vaak in onszelf. We zoeken naar middelen, methoden om God maar te kunnen ervaren. Terwijl het eigenlijk heel eenvoudig is. Het is geloven dat we in Gods nabijheid kunnen zijn op elk moment van ons leven. Er zijn geen geloofsrituelen meer nodig om in deze nabijheid te kunnen komen. Wanneer we ons daarvan afhankelijk maken, doen wij onrecht aan de kracht van Gods Woord. Als er staat dat wij de toegang hebben, moeten wij niet meer proberen die toegang te krijgen! Wij mogen dit eenvoudigweg geloven!

In de relatie die wij mogen hebben met de Vader in de hemel zal er iets gebeuren met ons hart en ziel. Laten we tot slot eens als voorbeeld kijken naar David die de nabijheid van God ervaarde in een bijzondere fase van zijn leven.

7.1. Gebroken van hart en verslagen van geest

In **Psalm 34:19** staat: *De Here is nabij de gebrokenen van hart en Hij verlost de verslagenen van geest.* Een opmerkelijke uitspraak van David gezien de achtergrond van deze Psalm. Lees maar eens het opschrift in :1. Dit verwijst naar de geschiedenis die opgetekend staat in **1 Sam.21:10-15**. Een David die op de vlucht is voor Saul en dan in een gebied komt (Gath) waar koning Achiz de macht heeft. Om hem te misleiden gedraagt hij zich daar als een waanzinnige. Ja, aan zo'n iemand heb je niets, zelfs al is van jou bekend dat je tienduizenden hebt verslagen. Daarom wordt hij weggejaagd uit zijn gebied. Zien we David? Zien we hoe hij zich verlaagt tot een gek? Hoe hij speeksel in zijn baard laat lopen en als een wild dier zijn nagels breekt op de deurvleugels van de poort van de stad. We zouden ons kunnen afvragen: waarom doe je zo abnormaal David? Kun je niet gewoon op God vertrouwen? Hij zal je toch helpen? Hoe kon je dan deze Psalm schrijven?

We kunnen dit alleen maar verstaan als we de genade van God kennen. Als we weten wat het betekent geheel radeloos te zijn in onze onmacht. Als we weten dat, hoe sterk wij ook denken te zijn, wanneer het erop aankomt we angstig zijn en niet vertrouwen op God. Wanneer we denken dat we al ons krediet hebben verspeeld. Als we ons daardoor misschien wel gek gaan gedragen. Dan krijgen de woorden uit **Psalm 34** inhoud. Want dan gaan we roepen tot de Here in al onze benauwdheden²² (:18).

De Bijbel schrijft dikwijls over hoogtepunten van gelovigen die snel daarna worden veranderd in dieptepunten (denk bijv. aan Elia). Maar andersom is het ook waar. Dieptepunten worden door genade hoogtepunten. De dieptepunten worden uitingen van nieuw geloof. Een nieuw ervaren van verlossing. Een

---

²² Psalm 34:18

opnieuw begrijpen dat we door onze dwaasheden niet meer zullen worden gestraft als we een schuilplaats hebben gevonden in de Here.

Voorwaarde is wel dat we gebroken zijn van hart en verslagen van geest. Als we ontdekt hebben dat we dwaze mensen zijn.

Als we verslagen worden in onze eigen geest en gebroken zijn in ons eigen hart, worden we door Gods Geest bewust gemaakt dat wij toegang hebben tot de Vader. Dat we nooit uit Gods aandacht zijn geweest. Dat we altijd in die omgeving mogen zijn waar Hij is. Alleen als wij ons richten op onze eigen hart en onze eigen verlangens en onze eigen angsten en onze eigen pijn, worden we blind voor de omgeving waarin we mogen verkeren.

Daarin mogen we dichtbij God komen, dichter dan David ooit geweest is tijdens zijn leven. Dat is het wonder van intimiteit met de hemelse in de huidige fase van Gods heilsplan.

Door deze toegang tot de Vader kunnen we ook alles aan Hem kwijt. "De Here is nabij", zegt Paulus in **Filippenzen 4**. En de vrede die ontstaat doordat we in die gemeenschap met de Vader Hem alles vertellen, is uiteindelijk meer dan het gevoel dat wordt opgeroepen in allerlei methoden om in de nabijheid van God te komen.

8. Gedicht: Toegang tot de Vader

*Het hart van de Vader is dichtbij.
Je mag er zomaar komen.
Het hart van de Vader maakt je vrij.
om boven alle dromen*

*te genieten van een vrede
die je verstand te boven gaat
te genieten van een liefde
die verder dan de aarde gaat
te verkeren in een warmte
die jouw ziel geneest
te verlangen naar de woorden
die jou onbevreesd
doen liggen*

aan het hart van de Vader.